

Textmall: Bekännelsebrev

Delar	Innehåll
Rubrik	Ska tydligt tala om vad ärendet gäller. Alltså varför brevet skrivs.
Inledning	Kom ihåg: <ul style="list-style-type: none"> • Ort och datum längst upp • Inled ditt brev med en hälsningsfras: Exempelvis: Hej Anders, Jag skriver detta brev eftersom...
Mitten	Här förklarar du ditt ärende - alltså vad du vill säga med ditt brev. I ditt bekännelsebrev ska du berätta om ditt fiktiva (påhittade) brott: <ul style="list-style-type: none"> • Vad är det för brott du har begått? • Hur gick brottet till? • När begick du brottet? • Var begick du brottet? • Varför begick du brottet? • Beskriv känslorna och tankarna kring brottet! • Hur kunde brottet ha förhindrats? • Vad ska mottagaren göra med kunskapen om brottet som hen nu har? <p>Kom ihåg att gestalta både känslor, miljöer och personer. Du ska levandegöra texten för din läsare.</p> <p>Kom också ihåg att använda minst 7 deckarbegrepp!</p> <p>Du ska skriva i första persons-perspektiv (jag-form).</p> <p>Du ska skriva i preteritum (dåtid) eftersom allt redan har hänt.</p>
Avslutning	Avsluta med en avslutningsfras samt ditt namn. Exempelvis: Hoppas vi hörs snart! Med Vänliga Hälsningar, Sven Andersson

Exempeltext: HEJ LEJLA!

BORÅS, 22/1 2023

Du var en årskurs etta på gymnasiet. Och Mirjam gick i trean, som jag. Visst skulle du aldrig ha trott i dina vildaste drömmar att du tillslut skulle få gifta dig med den populäraste killen på gymnasiet? Låt mig berätta en annan hemlighet...

Mirjam och jag hade varit i ett hemligt förhållande sedan länge - sedan vi båda gick i ettan på gymnasiet. Det visste du väl inte? Mirjam var inte lika populär som du var på gymnasiet. Du kommer väl ihåg det? Hon var alltid fast i böckerna. Jag brukade skämta om att hon var som Hermione från Harry Potter. Hon var, liksom du, en A-elev rakt igenom.

Mirjam, till skillnad från dig, verkade vara en lydig tjej. Det sa du själv till mig. Mirjam ville bara göra sina föräldrar glada. Hon var den typiska dottern som dina föräldrar alltid var stolta över. Jag antar att det ligger i din kultur? Du sa till mig en gång att du var det svarta fåret i familjen medan Mirjam var deras livs kärlek.

Hur som helst, Mirjam smög ut ur huset nästan varje kväll. Du vill väl inte veta vad vi gjorde? Jag tror att det är bättre att jag inte ska berätta allt om vad vi gjorde tillsammans. Mirjam och jag var galet kära. Men vi båda höll vårt förhållande topphemligt. Hon sa till mig att ibland, att om du hade fått reda på vår kärlek, skulle berättat för era föräldrar. Ha Ha...visste aldrig att du var den typen Lejla..

Men Mirjam var rädd. Nej, inte på grund av dig söta, rara Lejla... Hon var rädd för att era föräldrar skulle komma på oss. Hon sa att hennes föräldrar aldrig skulle godkänna att hon dejtade en kille med Andersson som efternamn.. en sån som jag. Hon sa att det var kulturen - er dumma kultur. Alltid detta snack om kultur. Det var en irriterande sak med din syster. Hon kunde aldrig sluta snacka om det.

Jag ville exempelvis att hon skulle bära shorts, eller en kort klänning, jag ville se hennes kropp och låta världen få uppskatta den. Men nej... aldrig.

Sedan började vi båda sista året på gymnasiet och vi hamnade sedan båda på samma universitet. Och den här gången ville jag att vårt förhållande skulle vara känt - jag ville inte att det skulle vara hemligt längre. Ett så fantastiskt förhållande ska inte gömmas bakom stängda dörrar.

Så jag sa till henne, låt oss nu börja dejta öppet. Alla, inklusive du och dina föräldrar borde veta att vi har ett seriöst förhållande.

Mirjam vägrade. Hon sa till mig att hon inte ville göra det här längre. Kan du föreställa dig det? Hon högg mig i ryggen och bröt mitt hjärta itu. Hur vågade hon! Min ilska tog aldrig slut, den kokade i mig som hett vatten. Jag var så sårad och hjärtekrossad. Allt jag såg när jag vaknade och innan jag somnade på kvällen var Mirjam. Medan hon bara berättade att hon ville fokusera på sina studier.

Tja, jag sa inget om det...förrän jag såg henne med Hassan.

Du måste väl känna till Hassan? Självklart var han också från samma kultur som du och din syster. Från samma land. Hon skrattade och höll till och med hand med honom. Jag blev...förbannad! Du kan väl bara föreställa dig mitt humör när hon träffade en annan man. Vad såg hon i Hassan? Han var inte populär som jag. Han kanske var smartare än jag, men ändå...vad såg hon i honom egentligen? Och då bestämde jag mig för att jag ville hämnas.

Lejla, med all ärlighet, jag säger dig, jag ångrar det jag gjorde då. Jag vet att jag inte borde ha gjort det. Men min ilska växte in i mig, in i min hjärna, mina ben, min märg. Jag ville döda henne. Jag ville få henne att lida så som hon fått mig att lida.

Det hände på avslutningskvällen den där junikvällen 1993. Doften av solvarm asfalt, blomstrande blommor och ljumma vindar låg i luften. Jag sa till Mirjam att jag ville prata med henne. Överraskande nog följde hon med mig. Jag vet inte om jag ska berätta om alla blodiga detaljer - om hur jag lockade in henne i min bil, slog henne, ströp henne och hur hon sedan dog i mina armar. Jag har aldrig **mördat** någon och jag visste inte vad jag skulle göra men ilskan och mitt brustna hjärta drev mig framåt, mitt **motiv** var att Mirjam bara skulle vara min, aldrig någon annans. Hennes död hade kunnat förhindras om hon bara hade valt mig.

Och efter att ha kört i mer än en timme kom jag till en mörk och djup skog. Jag begravde henne där, utan minsta **spår** eller **ledtråd**, djupt inne i skogen under en hög gran och såg till att skaffa mig ett **alibi**. Jag övertygade min mamma att säga till **detektiven** som undersökte Mirjams försvinnande att jag varit hemma hela kvällen och natten.

Jag undrar om du någonsin kommer att förlåta mig för det jag gjorde? Jag vet att jag gjorde en hemsk sak och än i dag ångrade jag vad jag gjorde. En del av mig ville gå till polisen och erkänna allt, men jag var för mycket av en jävla fegis för att gå till polisen.

Jag vet hur mycket dina föräldrar måste lida av Mirjams oförklarliga försvinnande och att polisens **utredning** till slut lades ner. Jag vet att du också har lidit varje dag sedan din systems försvinnande. Och jag vet att jag har krossat din familjs liv, jag har rentav förstört era liv för all framtid.

Jag vet att du aldrig kommer att förlåta mig Lejla, eftersom jag vet hur du är. Du kommer aldrig att förlåta mig. Men jag vet att jag en dag borde berätta sanningen för dig, och här är sanningen... till slut.

Jag ligger här i min sjukhussäng. Maskinerna piper i oändlighet och hela rummet luktar rengöringsmedel och.. död. Läkarna har precis gett mig beskedet att min cancer är obotlig. Men det kommer du aldrig få veta förens jag ligger död och begravnen. Om mindre än en timme kommer jag ligga död långt nedanför mitt sjukhusfönster. Cancern kommer aldrig att få vinna över mig.

Jag hoppas att du inte kommer hata mig i resten av ditt liv i alla fall. Och snälla, berätta inte för våra söner, Daniel och Leo att deras far är en mördare. Du är den andra och sista kvinnan jag någonsin älskat. Men snart får jag vara med min första kärlek igen...

Jag älskar dig / Theodore